

○ คำสั่งไม่รับคำฟ้อง
ไว้พิจารณา

(ต. ๑๙)

คดีหมายเลขดำที่ ๑๒๕๖/๒๕๕๓
คดีหมายเลขแดงที่ ๑๕๐๕/๒๕๕๓

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองกลาง

วันที่ ๒๒ เดือน กันยายน พุทธศักราช ๒๕๕๓

ระหว่าง

นายจักรพันธ์ ไชยพรรค	ผู้ฟ้องคดี
	กรุงเทพมหานคร ที่ ๑
ผู้อำนวยการวิทยาลัยพยาบาลเกื้อการุณย์ ที่ ๒	ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการ
โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า เมื่อประมาณปี ๒๕๔๓ วิทยาลัยพยาบาลเกื้อการุณย์
สำนักการแพทย์ กรุงเทพมหานคร ได้เปิดประมูลหาผู้ประกอบการร้านค้าสวัสดิการของวิทยาลัย
ผู้ฟ้องคดีมีความสนใจเข้าร่วมประมูล โดยเสนอค่าเช่าให้แก่วิทยาลัยประมาณ ๑๐,๐๐๐ บาท
ต่อเดือน ซึ่งวิทยาลัยได้คัดเลือกให้ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ชนะการประมูล ผู้ฟ้องคดีจึงเข้าทำการปรับปรุง
พื้นที่ที่วิทยาลัยอนุญาตให้ใช้เป็นร้านค้าสวัสดิการด้วยเงินลงทุนของผู้ฟ้องคดีเองทั้งหมด

แต่เมื่อเปิดร้านค้าสวัสดิการแล้วผู้ฟ้องคดีประสบปัญหาการขาดทุนเนื่องจากรายได้ต่ำกว่าที่ประมาณการไว้มากผู้ฟ้องคดีกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงตกลงค่าเช่ากันใหม่เป็นปีละ ๕,๐๐๐ บาท โดยกำหนดให้ผู้ฟ้องคดีนำค่าเช่าไปมอบให้แก่ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักศึกษาของวิทยาลัย ซึ่งแม้จะมีการเปลี่ยนบุคคลที่ดำรงตำแหน่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ผู้ฟ้องคดีก็ถือปฏิบัติในการส่งมอบค่าเช่าตามวิธีการดังกล่าวตลอดมา ต่อมา ผู้ฟ้องคดีได้รับแจ้งจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ว่า วิธีการชำระค่าเช่าของผู้ฟ้องคดีดังกล่าวไม่ถูกต้องตามระเบียบของทางราชการ เนื่องจากวิทยาลัยได้นำเงินค่าเช่าดังกล่าวไปบริจาคให้แก่มูลนิธิเพื่อการกุศล จึงมีความจำเป็นต้องมีการเปลี่ยนแปลงวิธีการชำระค่าเช่าให้ถูกต้อง โดยวิทยาลัยจะเปิดประมูลหาผู้ประกอบการร้านค้าสวัสดิการใหม่ ซึ่งต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีหนังสือ ที่ กท ๐๖๐๓/๑๘๘๘ ลงวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๕๓ แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีหยุดจำหน่ายสินค้าตั้งแต่วันที่ ๙ พฤษภาคม ๒๕๕๓ เป็นต้นไป ผู้ฟ้องคดีไม่เห็นด้วยจึงได้มีหนังสือขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ทบทวน แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีหนังสือ ที่ กท ๐๖๐๓/๒๓๖๗ ลงวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๓ ยืนยันให้ผู้ฟ้องคดีหยุดจำหน่ายสินค้าและขนย้ายสินค้าออกจากร้านภายในวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๓ ต่อมาผู้ฟ้องคดีได้รับเอกสารบันทึกข้อความ เลขที่ กท ๐๖๐๓/๗๓๗ ลงวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๕๓ เรื่อง ขออนุมัติประกวดราคาเช่าสถานที่ เพื่อจำหน่ายสินค้าเบ็ดเตล็ดภายในวิทยาลัยพยาบาลเพื่อการกุศลที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีถึงผู้อำนวยการสำนักการแพทย์ กรุงเทพมหานคร และบันทึกข้อความ เลขที่ กท ๐๖๐๑/๒๕๘๑ ลงวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๓ เรื่อง ขอความเห็นชอบดำเนินการประกวดราคาเช่าสถานที่ เพื่อจำหน่ายสินค้าเบ็ดเตล็ด ที่ผู้อำนวยการสำนักการแพทย์มีถึงผู้อำนวยการกองรายได้ โดยบันทึกข้อความทั้งสองฉบับได้ระบุเหตุผลในการขออนุมัติประกวดราคาว่า วิทยาลัยพยาบาลเพื่อการกุศลไม่มีร้านจำหน่ายสินค้าเบ็ดเตล็ด ซึ่งไม่ตรงกับข้อเท็จจริงที่มีร้านค้าสวัสดิการของผู้ฟ้องคดีเปิดให้บริการอยู่แต่ได้ปิดการให้บริการเพราะคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ การที่คณะอนุกรรมการพิจารณาการให้เช่าทรัพย์สินที่สาธารณะและท่าเทียบเรือของกรุงเทพมหานคร อนุมัติให้วิทยาลัยพยาบาลเพื่อการกุศลประกวดราคาเช่าสถานที่เพื่อจำหน่ายสินค้าเบ็ดเตล็ด

ภายในวิทยาลัยพยาบาลเกื้อการุณย์โดยอาศัยข้อเท็จจริงที่ไม่ถูกต้อง จึงเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ขอให้ศาลพิพากษาเพิกถอนคำสั่งของคณะอนุกรรมการพิจารณาการให้เข้าทรัพย์สินที่สาธารณะและทำเทียบเรือของกรุงเทพมหานครที่อนุมัติให้วิทยาลัยพยาบาลเกื้อการุณย์ประกวดราคาเช่าสถานที่เพื่อจำหน่ายสินค้าเบ็ดเตล็ดภายในวิทยาลัยพยาบาลเกื้อการุณย์ และเพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่สั่งให้ผู้ฟ้องคดีหยุดจำหน่ายสินค้า

นอกจากนั้น ผู้ฟ้องคดีขอให้ศาลมีคำสั่งทุเลาการบังคับตามคำสั่งของคณะอนุกรรมการพิจารณาการให้เข้าทรัพย์สินที่สาธารณะและทำเทียบเรือของกรุงเทพมหานคร และคำสั่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไว้ก่อนจนกว่าศาลจะมีคำพิพากษา

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งแจ้งต่อศาลว่า คณะอนุกรรมการพิจารณาการให้เข้าทรัพย์สินที่สาธารณะและทำเทียบเรือของกรุงเทพมหานครอนุมัติให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ประกวดราคาเช่าสถานที่เพื่อจำหน่ายสินค้าเบ็ดเตล็ดภายในวิทยาลัยพยาบาลเกื้อการุณย์เป็นการกระทำโดยอาศัยอำนาจตามข้อ ๗ ของข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง การทรัพย์สิน พ.ศ. ๒๕๓๘ ประกอบคำสั่งคณะอนุกรรมการว่าด้วยการทรัพย์สินของกรุงเทพมหานคร ๑/๒๕๔๘ เรื่อง แต่งตั้งคณะอนุกรรมการพิจารณาการให้เข้าทรัพย์สินที่สาธารณะและทำเทียบเรือ กรุงเทพมหานคร ลงวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๔๘ ซึ่งในขณะนี้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ยังมีได้ออกประกาศประกวดราคาในเรื่องดังกล่าว โดยอยู่ระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการเสนอให้ผู้มีอำนาจอนุมัติตามข้อ ๑๔ ของข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครดังกล่าว และปัจจุบันร้านค้าสวัสดิการของผู้ฟ้องคดีได้ปิดการให้บริการแล้ว

ศาลได้ตรวจพิจารณาคำฟ้อง คำขอ ตลอดจนเอกสารอื่น ๆ ในสำนวนคดี รวมทั้งได้ตรวจพิจารณาบทกฎหมายและกฎที่สำคัญดังต่อไปนี้ด้วยแล้ว

๑. พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๘
๒. พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒

๓. ระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓

๔. ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง การทรัพย์สิน พ.ศ. ๒๕๓๘

คดีมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยในเบื้องต้นว่า ศาลมีอำนาจรับคำฟ้องของผู้ฟ้องคดีไว้พิจารณาหรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า โดยที่มาตรา ๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ บัญญัติให้ศาลปกครองมีอำนาจพิจารณาพิพากษาหรือมีคำสั่งในเรื่องที่เป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ไม่ว่าจะเป็นการออกกฎ คำสั่งหรือการกระทำอื่นใด คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติหรือปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวล่าช้าเกินสมควร คดีพิพาทเกี่ยวกับการกระทำละเมิดหรือความรับผิดอย่างอื่นของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอันเกิดจากการใช้อำนาจตามกฎหมาย หรือจากกฎ คำสั่งทางปกครองหรือคำสั่งอื่น หรือจากการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติหรือปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวล่าช้าเกินสมควร คดีพิพาทเกี่ยวกับสัญญาทางปกครอง คดีที่มีกฎหมายกำหนดให้หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐฟ้องคดีต่อศาลเพื่อบังคับให้บุคคลต้องกระทำหรือละเว้นกระทำอย่างหนึ่งอย่างใด และคดีพิพาทเกี่ยวกับเรื่องที่มีกฎหมายกำหนดให้อยู่ในเขตอำนาจศาลปกครอง และมาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติฉบับเดียวกัน บัญญัติให้ผู้ใดได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายหรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมิอาจหลีกเลี่ยงได้ อันเนื่องจากการกระทำ หรืองดเว้นการกระทำของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือมีข้อโต้แย้งเกี่ยวกับสัญญาทางปกครอง หรือกรณีอื่นใดที่อยู่ในเขตอำนาจศาลปกครองตามมาตรา ๘ และการแก้ไขหรือบรรเทาความเดือดร้อนเสียหายหรือยุติข้อโต้แย้งนั้น ต้องมีคำบังคับตามที่กำหนดในมาตรา ๗๒ ผู้นั้นมีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครอง

เห็นได้ว่า คดีที่ศาลปกครองจะรับไว้พิจารณาได้นั้น ต้องเป็นคดีพิพาทที่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลปกครองและผู้ฟ้องคดีต้องเป็นผู้มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครอง

เมื่อคดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้เช่าสถานที่ภายในวิทยาลัยพยาบาล เกื้อการุณย์เพื่อเปิดเป็นร้านค้าสวัสดิการจำหน่ายสินค้าให้แก่นักศึกษาและบุคลากรภายในวิทยาลัยพยาบาลเกื้อการุณย์ โดยผู้ฟ้องคดีได้ชำระค่าเช่าให้แก่ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักศึกษาของวิทยาลัยตามที่ตกลงกันไว้กับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตลอดมาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๓ ต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีหนังสือ ที่ กท ๐๖๐๓/๑๔๘๔ ลงวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๕๓ แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีหยุดจำหน่ายสินค้า โดยให้เหตุผลว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จะเปิดประมูลหาผู้ประกอบการร้านค้าสวัสดิการใหม่เพื่อให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่วิทยาลัยพยาบาล เกื้อการุณย์ขออนุมัติจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งต่อมาผู้ฟ้องคดีทราบจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ทำเรื่องเสนอหน่วยงานตามลำดับชั้นเพื่อเสนอคณะกรรมการพิจารณาการให้เช่าทรัพย์สินที่สาธารณะและทำเทียบเรือของกรุงเทพมหานครอนุมัติให้วิทยาลัยพยาบาลเกื้อการุณย์ ประกวตราค่าเช่าสถานที่เพื่อจำหน่ายสินค้าเบ็ดเตล็ดภายในวิทยาลัยพยาบาลเกื้อการุณย์ โดยอ้างว่าภายในวิทยาลัยพยาบาลเกื้อการุณย์ไม่มีร้านค้าจำหน่ายสินค้าเบ็ดเตล็ดซึ่งไม่ตรงกับข้อเท็จจริงที่มีร้านค้าสวัสดิการของผู้ฟ้องคดีเปิดให้บริการอยู่แต่ได้ปิดให้บริการเพราะคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ การที่คณะกรรมการพิจารณาการให้เช่าทรัพย์สินที่สาธารณะ และทำเทียบเรือกรุงเทพมหานครอนุมัติให้วิทยาลัยพยาบาลเกื้อการุณย์ประกวตราค่าเช่าสถานที่จำหน่ายสินค้าเบ็ดเตล็ดภายในวิทยาลัยพยาบาลเกื้อการุณย์โดยอาศัยข้อเท็จจริงที่ไม่ถูกต้อง จึงเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ขอให้ศาลพิพากษาเพิกถอนคำสั่งของคณะกรรมการดังกล่าว คดีนี้จึงเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับที่หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายไม่ว่าจะเป็นการออกกฎ คำสั่ง หรือการกระทำอื่นใด ซึ่งอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลปกครองตามมาตรา ๘ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ ที่ศาลมีอำนาจกำหนดค่าบังคับโดยสั่งให้เพิกถอนกฎ หรือคำสั่ง หรือสั่งห้ามการกระทำ

ที่เป็นเหตุแห่งการฟ้องคดีทั้งหมดหรือบางส่วน โดยจะกำหนดให้มีผลย้อนหลังหรือไม่ย้อนหลัง หรือมีผลไปในอนาคตถึงขณะใดขณะหนึ่ง หรือจะกำหนดให้มีเงื่อนไขอย่างใดก็ได้ ทั้งนี้ ตามความเป็นธรรมแก่กรณี ตามมาตรา ๗๒ วรรคหนึ่ง (๑) และวรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว

อย่างไรก็ตาม โดยที่ข้อ ๑๔ ของข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง การทรัพย์สิน พ.ศ. ๒๕๓๘ กำหนดให้การให้เช่าทรัพย์สินที่มีระยะเวลาการเช่าไม่เกินสามปี หรือการต่ออายุ สัญญาเช่าแต่ละครั้งไม่เกินสามปีให้เป็นอำนาจของปลัดกรุงเทพมหานคร ถ้าเกินสามปี ให้เป็นอำนาจของผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร และการให้เช่าทรัพย์สินให้ดำเนินการ โดยวิธีประกวดราคา เว้นแต่ปลัดกรุงเทพมหานครหรือผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร แล้วแต่กรณี จะสั่งการเป็นอย่างอื่น/เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่าขณะผู้ฟ้องคดียื่นฟ้องคดีนี้ต่อศาลปกครอง คณะอนุกรรมการพิจารณาการให้เช่าทรัพย์สินที่สาธารณะและทำเทียบเรือของกรุงเทพมหานคร เพียงอนุมัติให้วิทยาลัยพยาบาลเกื้อการุณย์ประกวดราคาเช่าสถานที่เพื่อจำหน่ายสินค้าเบ็ดเตล็ด ภายในวิทยาลัยเกื้อการุณย์ โดยจะต้องมีการดำเนินการเสนอให้ปลัดกรุงเทพมหานครหรือ ผู้ว่าราชการจังหวัดกรุงเทพมหานครมีคำสั่งอนุมัติให้วิทยาลัยพยาบาลเกื้อการุณย์ประกวดราคา เช่าสถานที่เพื่อจำหน่ายสินค้าเบ็ดเตล็ดภายในวิทยาลัยพยาบาลเกื้อการุณย์ต่อไป คำสั่งอนุมัติ ของคณะอนุกรรมการพิจารณาการให้เช่าทรัพย์สินที่สาธารณะและทำเทียบเรือกรุงเทพมหานคร จึงเป็นการเตรียมการและการดำเนินการของเจ้าหน้าที่เพื่อจัดให้มีคำสั่งทางปกครอง ซึ่งถือเป็นการพิจารณาทางปกครองตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๘ ยังไม่มีผลกระทบต่อสถานภาพของสิทธิหรือหน้าที่ของผู้ฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีจึงมิใช่ ผู้ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ อันเนื่องจากการกระทำของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ จึงไม่ใช่ผู้มีสิทธิฟ้องคดี ขอให้ศาลพิพากษาเพิกถอนคำสั่งของคณะอนุกรรมการพิจารณาการให้เช่าทรัพย์สินที่สาธารณะ และทำเทียบเรือกรุงเทพมหานครที่อนุมัติให้วิทยาลัยพยาบาลเกื้อการุณย์ประกวดราคาเช่าสถานที่ เพื่อจำหน่ายสินค้าเบ็ดเตล็ดภายในวิทยาลัยพยาบาลเกื้อการุณย์ตามมาตรา ๕๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒

ส่วนกรณีที่ผู้ฟ้องคดีขอให้ศาลพิพากษาเพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่สั่งให้ผู้ฟ้องคดีหยุดจำหน่ายสินค้า ศาลเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีเข้ามาเปิดร้านจำหน่ายสินค้าภายในวิทยาลัยพยาบาลถือการุณย์เนื่องจากได้รับอนุญาตจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งเป็นผู้ปกครองดูแลทรัพย์สินแทนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ นิติสัมพันธ์ระหว่างผู้ฟ้องคดีกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงเป็นนิติสัมพันธ์ระหว่างผู้เช่ากับผู้ให้เช่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีหนังสือ ที่ กท ๐๖๐๓/๑๙๘๙ ลงวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๕๓ แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีหยุดจำหน่ายสินค้าตั้งแต่วันที่ ๙ พฤษภาคม ๒๕๕๓ เป็นต้นไป และมีหนังสือ ที่ กท ๐๖๐๓/๒๓๖๗ ลงวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๓ ยืนยันให้ผู้ฟ้องคดีหยุดจำหน่ายสินค้าและขนย้ายสินค้าออกจากร้านภายในวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๓ จึงเป็นกรณี ผู้ให้เช่าบอกเลิกสัญญาเช่า หากใช่เป็นการออกคำสั่งที่ใช้อำนาจทางปกครอง อันเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ แต่อย่างใดไม่ แต่เป็นคดีพิพาทอันเนื่องมาจากสัญญาเช่าสถานที่เพื่อจำหน่ายสินค้าภายในวิทยาลัยพยาบาลถือการุณย์ระหว่างผู้ฟ้องคดีกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงมีปัญหาคือต้องวินิจฉัยว่าสัญญาเช่าดังกล่าวเป็นสัญญาทางปกครองหรือไม่ พิจารณาแล้วเห็นว่า มาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ บัญญัติว่า สัญญาทางปกครอง หมายความว่า ความรวมถึง สัญญาที่คู่สัญญาอย่างน้อยฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเป็นหน่วยงานทางปกครองหรือเป็นบุคคลซึ่งกระทำการแทนรัฐ และมีลักษณะเป็นสัญญาสัมปทาน สัญญาที่ให้จัดทำบริการสาธารณะ หรือจัดให้มีสิ่งสาธารณูปโภค หรือแสวงประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ แม้คดีนี้จะรับฟังได้ว่าสัญญาเช่าสถานที่เพื่อจำหน่ายสินค้าเบ็ดเตล็ดภายในวิทยาลัยพยาบาลถือการุณย์ระหว่างผู้ฟ้องคดีกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จะมีคู่สัญญาฝ่ายหนึ่งเป็นบุคคลซึ่งกระทำการแทนรัฐ แต่ลักษณะของสัญญาเช่าทรัพย์สินนี้ไม่มีลักษณะเป็นสัญญาสัมปทาน สัญญาที่ให้จัดทำบริการสาธารณะ หรือจัดให้มีสิ่งสาธารณูปโภค หรือแสวงประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ จึงไม่ใช่สัญญาทางปกครอง คดีพิพาทตามสัญญาดังกล่าวจึงมิใช่คดีพิพาทเกี่ยวกับสัญญาทางปกครองตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๔)

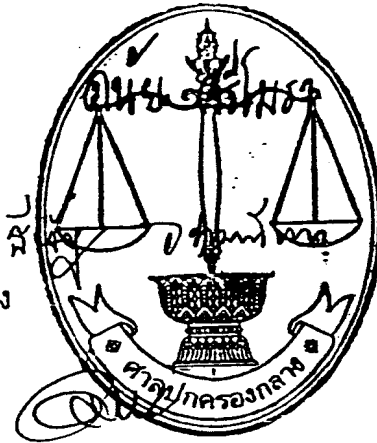
แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ศาลปกครอง
จึงไม่มีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีพิพาทเกี่ยวกับสัญญาดังกล่าวได้

จึงมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องนี้ไว้พิจารณาและให้จำหน่ายคดีออกจากสารบบความ
และเมื่อศาลมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณาแล้ว กรณีจึงไม่จำเป็นต้องพิจารณาคำร้องของผู้ฟ้องคดี
ที่ขอให้ศาลกำหนดมาตรการหรือวิธีการใดๆ เพื่อบรรเทาทุกข์ให้แก่ผู้ฟ้องคดีเป็นการชั่วคราว
ก่อนการพิพากษา

นายदनัย ศรีโมรา
ตุลาการศาลปกครองกลาง

นายธีรรัฐ อร่ามทวีทอง
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองกลาง

นายเชียวชาญ สุขช่วย
ตุลาการศาลปกครองกลาง

ตุลาการเจ้าของสำนวน

สำเนาอุกตัง

(นายประหยัด ทองใบ)
พนักงานคดีปกครองปฏิบัติกร

